

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และขอเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง "การวิเคราะห์เพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง
ของจังหวัดสุรินทร์" นี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อรวบรวมเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง ของจังหวัดสุรินทร์
2. วิเคราะห์คุณค่าเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง ของจังหวัดสุรินทร์
ในทางด้านภาษา สังคมวิทยา จิตวิทยา จริยศาสตร์ อารมณ์ คนตรี และการแสดง
การละเล่นพื้นเมือง
3. ประมวลความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์ ประชาชนจังหวัด
สุรินทร์ เกี่ยวกับคุณค่าเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์การวิเคราะห์คุณค่าเพลงพื้นเมือง และการละเล่น
พื้นเมืองในทางด้านภาษา สังคมวิทยา จริยศาสตร์ จิตวิทยา อารมณ์ คนตรี และการแสดง
การละเล่นพื้นเมือง สรุปผลเป็นร้อยละเสนอในรูปแบบตารางและการบรรยาย
2. สร้างแบบสอบถาม 1 ชุด เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประเมินค่า
และประเภทปลายเปิด เพื่อสอบถามนักศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์ เอกภาษาไทยทั้งภาคปกติ
และภาคมุกดลากร จำนวน 100 คน และประชาชนชาวสุรินทร์ในเขตอำเภอเมือง จำนวน
100 คน หลังจากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
แล้วเสนอในรูปแบบของตารางและการบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิเคราะห์เพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง
2. สรุปผลการวิจัยจากแบบสอบถาม

สรุปผลการวิเคราะห์คุณค่าเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง ของจังหวัดสุรินทร์
การวิเคราะห์คุณค่าเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง โดยแบ่งเพลง

ออกเป็น

1. เพลงประกอบการเล่น	25 เพลง
2. เพลงประกอบพิธีกรรม	5 เพลง
3. เพลงกล่อมเด็ก	17 เพลง
4. การละเล่นพื้นเมือง	3 อย่าง

สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

เพลงพื้นเมือง ของจังหวัดสุรินทร์ส่วนใหญ่ เป็นเพลงที่ใช้คำน้อย แต่มีความหมายมาก เป็นเพลงที่ใช้คำให้เกิดภาพในจิต ใช้ถ้อยคำเป็นสัญลักษณ์ และใช้คำประเภทสร้อยคำ เนื้อหาของเพลง เป็นเพลง เกี่ยวพาราดี รำพึงรำพันถึงคนรักและกล่าวถึงธรรมชาติมากที่สุด

คุณค่าทางค่านิยมวิทยา เพลงพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์ ส่วนใหญ่เป็นเพลงที่แสดงถึงค่านิยม ยึดถือในจารีตประเพณี และกล่าวถึงอาชีพต่าง ๆ ในสังคม เช่น อาชีพพ่่านา คล่องช้าง ตลอดจนกล่าวถึงวิถีชีวิตประจำวันของชาย หญิง ในสังคมมาก

คุณค่าค่านอารมณ์ เพลงพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์ เป็นเพลงที่มีคุณค่า
ค่านอารมณ์มากที่สุด คือ ให้ความเบิกบานใจ ให้ความเพลิดเพลิน และเกิดจินตนาการ
ความเริงเริง

คุณค่าค่านจริยศาสตร์ เพลงพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์แสดงถึงความ
ประเพณีของหญิงสาวที่สังคมไม่ต้องการ คือการทำนาคจารีตประเพณี เรื่องขู้สาว

คุณค่าค่านจิตวิทยา เพลงพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์ ใกล้เคียงให้เห็นถึง
พฤติกรรมความต้องการทางเพศ และพฤติกรรมการเก็บกตทางเพศในลักษณะ การก้าวร้าว
การมีสังความผิดใจผู้อื่นและถอยหลังไปสู่ชีวิตหนึ่ง

คุณค่าค่านดนตรี เพลงพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์ เป็นเพลงที่มีทำนอง
จังหวะช้า โห่หวาน และทำนองจังหวะเร็ว ลักษณะท่วงทำนองที่ร้องเป็นช่วงเสียงแคบ ๆ
บันไดเสียงเป็น Pentatonic ลักษณะที่ร้องคำเน้นเท่ากัน คือ ช้า หรือ
เร็วเท่ากัน ลักษณะการร้องเป็นลักษณะ improvisation คือร้องไปไปโลมา มี
เสียงหนักเบา แสดงอารมณ์ของผู้ร้อง

การแสดงการเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์ ลักษณะการแสดง:
เรือบอนเร เรือบอ้าย และเรือบกโนปคิงต้อง เป็นการแสดงเพื่อความสนุกสนาน ทารำ
ของเรือบอ้าย และกโนปคิงต้อง ไม่มีแบบแผน ส่วนเรือบอนเรในปัจจุบันได้พัฒนาทารำ
เป็นแบบแผน คือมีท่าออก ท่าไหวศรู ท่าเข้าสากแต่ละจังหวะ คือ จังหวะกตปการาปคาน
จังหวะจิงมูย จังหวะมลปโคย จังหวะจิงปี่ การแต่งกายเรือบอนเร เรือบอ้าย แต่งตาม
ประเพณีนิยม คือผู้ชายใส่เสื้อคอกลม นุ่งโจงกระเบน มีผ้าขาวม้าคาดเอว หรือคล้องคอ ผู้หญิง
ใส่เสื้อแขนกระบอก นุ่งผาดุง มีผ้าสไบคล้องคอ หรืออาจจะคิดแปลงใหม่เป็นอย่างอื่นก็ได้
ส่วนกโนปคิงคองนั้น การแต่งกายมีลักษณะเลียนแบบตักแตน คือแต่งกายชุดเสื้อผ้าสีเขี้ยว
มีอุปกรณ์ หัว ปีก ตักแตน การละเล่นทุกอย่าง เล่นในโอกาสเทศกาลรื่นเริงทุกเทศกาล
แล้วแต่สะดวก แต่ส่วนใหญ่มักจะเล่นกันในหน้าแล้ง วางเว้นจากการทำนา

อภิปรายผล

การวิเคราะห์คุณค่าเพลงพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์ ใหเห็นถึงลักษณะ รูปแบบ
 ฉันทลักษณ์ของเพลงพื้นเมืองสุรินทร์ มีลักษณะเป็นคำคล้องจอง คลายกับกาพย์สุรางคนางค์
 มาก ลักษณะของเพลงพื้นเมืองสุรินทร์มีลักษณะ คลายกับบทประพันธ์ในเพลง
 พื้นเมืองประเทศัมพูชา ทั้งรูปแบบฉันทลักษณ์ และเนื้อร้อง เช่น

ฉันทลักษณ์เพลง ทรต. ของจังหวัดสุรินทร์

0000 0000 0000 0000
 0000 0000 0000 0000

ฉันทลักษณ์เพลง ทรต. ประเทศัมพูชา

0000 0000 0000 0000
 0000 0000 0000 0000

ฉันทลักษณ์เพลงอายุยของจังหวัดสุรินทร์

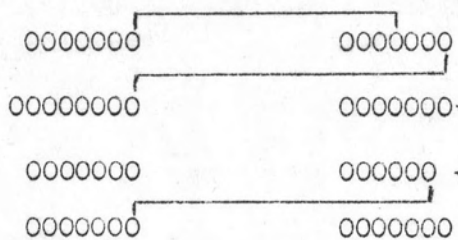
00000 00000 000 0
 0000

ฉันทลักษณ์ เพลงอายุยของประเทศัมพูชา มีเนื้อร้องซึ่งเรียกว่า
 คำเจ๊ก คำเกา มีลักษณะดังนี้

¹ Chappin, et al, Danses Populaires Au Cambodge, P 21.

คำ 7

บรรณ

ขเรื่อยเรื่อยวอลลออ้อของ	บ่วงเพียะโพพองแอมองเขา
โจลเนียงแจญโมนาซอม*เลา	โปรมจรีญเตเปวีรียงนา
เบอโปรมมินโปรมโฆ้มชเลยเมา'	บองนึ่ง'เลยเล็'เค็ยจกอนนิทา
เทือน้อออล'เนียะ'เนิว'เทรียบตรา	ขเรื่อยก้อบชวาโรมยูลเลย
หญิงเอยหญิงสวยคี่หมคทั้งตัว	วงพัคครุคคองไม่มีคำหนี
ขอทางออกมาหนาโฌมเฉลา	พรอมรองเป่าหรืออย่างไทน
ถายอมไมยอุมขอเฉลุมมา	พิจพิจรรณาอีกกณินฐา
เพราะมีทุกทานมาอูมูมูมมา	นางอยามัวเฉยชาอูมูม
เนอรองและทำนองเรือมอัยยของจังหวัดสุรินทร์	คี่เพี้ยนไปจากเนอรองและ

ทำนองของประเทศกัมพูชา เพราะเรือมอัยยของกัมพูชานั้นเป็นการละเล่นโต้ตอบคำถามแบบจุจก วิสัยนา คือ ถามตอบกันด้วยความรู้ ไหวพริบ ในเรื่องต่าง ๆ แต่เรือมอัยยเป็นการละเล่นโต้ตอบกลอน ลักษณะเกี่ยวพาราสี่ระหว่างหนุ่มสาวและมีจำนวนผู้เล่นไม่จำกัดจำนวน ส่วนของประเทศกัมพูชานั้น หากเล่นเกิน 2 คน กลายเป็นการละเล่นเรียกว่าปรอบเกย ซึ่งเป็นการละเล่นโต้ตอบกลอนระหว่างหนุ่มกับสาว ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องความรักก็ได้ ต่างฝ่ายต่างก็ฉกกันโต้ตอบ ส่วนผู้แสดงคนอื่น ๆ มีหน้าที่เชียร์ให้กำลังใจแก่ฝ่ายตน จึงเป็นการแสดงที่สนุกสนานอย่างหนึ่ง

---

1 สัมภาษณ์ อนันต์ นารองาม , ชาวเขมรอพยพพำนักอยู่ขอนแก่นทุก ค.ศ.๒๕๒๕
 อ.ประสาธ จ.สุรินทร์ , 15 กุมภาพันธ์ 2524

ทางคำเนอร่องและทำนองในเพลงอื่น ๆ นั้น เพลงพื้นเมืองจังหวัดสุรินทร์
ได้รับจากประเทศกัมพูชา มาก็คัดแปลงเนอร่องบาง เช่น เพลง รุกข์ดี¹
เนอร่องเดิมของประเทศกัมพูชา ว่า

แจ๋บองงูกพอง	ให้พ้ออภัย
บองค้ออกแอลออย	พิญชี่โคลให้
บองค้ออคางมู	พิญชางหนา
บองคู้คางกรอย	พิวชางหลั่ง
บองค้ออกแอล	พิญชี่โคลให้
ออยมอแจ้จกแอ	ให้ชาวเหมือนกา ¹

เนอร่องที่ยกคือ ทำนองเดิมแต่เปลี่ยนแปลงคำร้อง คือ เพลงอมฤ² และทำนอง
เพลงสาธิตาแก้วของประเทศกัมพูชา นั้น ชาวสุรินทร์ได้คัดแปลงมาเป็น อายัยฆารยาง

จึงนับได้ว่า เพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองของชาวสุรินทร์ได้รับวัฒนธรรม
มาจากประเทศกัมพูชา ทั้งนี้เพราะความใกล้ชิดทางคามภูมิประเทศ และภาษาที่ใกล้เคียงกัน
จึงทำให้รับเอาวัฒนธรรมนี้ทั้งกันและกันได้ดังที่ เสรีบุรโกเศศ² กล่าวว่า

เมื่อมีผู้คนพบหรือประดิษฐ์สร้างสิ่งใดขึ้น สิ่งนั้นก็
แพร่หลาย จากสังคมหนึ่งเป็นที่เกิดของสิ่งนั้น ไปยังสังคม
อื่น ไม่ช้าก็เร็ว เรียกว่าการแพร่กระจายวัฒนธรรม เมื่อสิ่ง
อันใดเป็นวัฒนธรรมของสังคมหนึ่ง แพร่เข้ามาไปยังอีก
สังคมหนึ่งก็เป็นหน้าที่สังคมหลัง จะรู้จักเลือกสรรแคลว
คือ เอมารับเปรียบกับของตนให้ระคนเข้ากันใญ่เหมาะจะ
สนิทสนมเป็นของตนเอง ลักษณะอาการอย่างนี้เรียกว่า
การกลมกลืนวัฒนธรรม²

¹ สัมภาษณ์ อนันต์ นารตงาม , 15 กุมภาพันธ์ 2524

² เสรีบุรโกเศศ, วัฒนธรรมเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา,
2515) หน้า 65.

ลักษณะของการใช้คำในเพลงพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์นั้น เป็นลักษณะคำสัน
แต่มีความหมายมาก และมีความหมายหลายนัยนั้นเป็นลักษณะของภาษาของชาวสุรินทร์ที่มี
โครงสร้างการพูด ละประธาน ละกรรม ไว้เสมอ เช่น

ถาม	ไคว่นา	ไปไหน
ตอบ	ไคว่กลาค	ไปตลาด
ถาม	บลาคม	กีฬา
ตอบ	นุยกม	หนังบาท

ลักษณะการพูดสั้น ๆ จึงเป็นลักษณะทางภาษาของจังหวัดสุรินทร์ และที่ปรากฏ
ในเนื้อเพลง บางเพลงจะมีความหมายหลายนัย เช่น

เพลง ปการันใจ

ปการัดลือนลเงียตงย	ฟ้าสนเย็นตะวัน
กโอย ปกาโกรจแปรย	หอมดอกไม้สมมา
เคิมก่อธ แอนา	เคิมเกิดคนใบ
ชเลอะก่อธ : เลอปกา	ใบเกิดคนดอก
เคิมก่อธ แอนา	เคิมเกิดที่ไท
กโอย ปกาโม	หอมดอกไม้มา

เป็นลักษณะการกล่าวที่ใช้สัญลักษณ์ ปกา เปรียบเหมือนหญิงสาว เคิมเกิด
ที่ไทนั้น เป็นการถามถึงชาติวงศ์ตระกูล นั้นเอง

ลักษณะการกล่าว มีใจความเป็นนัย ๆ ปรากฏทั่วไปในเพลงพื้นเมืองสุรินทร์
ลักษณะที่น่าสังเกตอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับเพลงพื้นเมืองสุรินทร์ คือ เพลงที่ใช้ประกอบ
พิธีกรรม มิวต นั้น ปรากฏว่า เนื้อร้องเป็นเพลงเกี่ยวพาราดี และเนื้อร้องไม้ไค้เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมแต่อย่างใด (ดูภาคผนวก)

ส่วนเพลงกล่อมเด็กนั้น มีลักษณะเป็นคำรำพึงรำพัน ถายทอดอารมณ์ของผูร้อง
บางบทเป็นลักษณะเพลงเกี่ยวพาราตีของหนุ่มสาว บางบทเป็นการแสดงความรัก ความ
หวังใยลูก และบางบทก็แสดงถึงอาชีพของผูร้อง เช่น

สำนวนป่าเถียน ทองสวัสดิ์ อาชีพช่างคักผม ไค้สะท้อนออกมาในบท
เพลงกล่อมเด็ก ว่า

ชื้อน้อเนียงกโม้ม
กโม้มเค้เคื้อวก้อมยุม
ลัมไปว เขาะบะ
เขาะโอนเมียนปะนะ
เจียงกัคตออย
เจียงจัทักมูม มูม
เจียงทเมี้ยกัทรอย
เจียงนากัคตออย
กโม้มบองเออย

ส่งสารน้องสาว
นอนไปยารองไห้
น้องผมตีท
ผมนองมีชัน
ช่างคักไห้
ช่างเกาคักกอน
ช่างใหม่คักที่หลัง
ช่างไหนคักไห้
ลูกสาวพี่เออย

ลักษณะของเพลงกล่อมเด็กทั้ง 17 เพลง มีลักษณะทั้งเป็นบทกล่อมเด็ก
ปลอบเด็ก เช่น

บทปลอบเด็ก

แมวเออยก้อมกัคเนียงนอ
กโม้มเออยเนียงกโม้ม
คอดนาเนียงโทม

แมวเออยอยากคินอง
สาวเอยน้องสาว
ถึงไหนน้องใหญ่

บทปลอบเด็กให้เลิกหุ้คร้งให้

กันจัญเจ้เออย	เจ้าเขี้ยคเออย
กันจัญเจ้ฟาย	เจ้าเขี้ยค
อะพะบ่าบองฉลั๊	ลำบากจะตายแล้ว
คเนิมเนียงมูม	กำลังนองรอง
อะ ตะ คิ่ง คิ่ง อะ คิ่ง คิ่ง	
อะ ตะ คิ่ง คิ่ง อะคิ่งคิ่ง	
คโมลลิ่ง อังแกป	จอมปลาวด คางคก

บทว่าฟังว่าพัน ภายทอकारมณ ความสูญเสียสิ่งทีรักหวงแทน ว่า

ชคายเออย ชคายกโม้ม	เสี้ยคายเออย เสี้ยคายสาว
ชคายคณุกโม้ม	เสี้ยคายตัวสาว
ชคายก้อมยัวปเคี้ย	เสี้ยคายอญาเอาฉัว
ชคายกลากันเจอะ	เสี้ยคายกะลาถูกเจอะ
ชคายชระะทเมี้ย	เสี้ยคายบานใหม่
ชคายก้อมยัวปเคี้ย	เสี้ยคายอญาเอาฉัว
ชคายคัยบัวโกน	เสี้ยคายมีอุมลูก

บทว่าฟังว่าพัน ภายทอकारมณเคี้ยคแดน ในบทเพลงกล่อมเด็กว่า

เนี้ยะอ้อมมอคน้อต	คนฉิวสีน้ำตาล
เนี้ยะลอลวงป้อต	คนลอลวงโกหก
ออยปโอินลวงปราน	ไทนองเสี้ยคัว
แมเอ็วคางบองปโอิน	แมพอซางพ็นอง
คางของมันจ้องออยบาน	ซางพ็ไม่อยากให้ไค
ออยปโอินลวงปราน	ไทนองเสี้ยคัว
บองกัคค้อดเตแคคัย	พ็คคิ่งเล็กรัก

เพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์ นับว่าเป็นเพลงที่มีคุณค่าใน
 ด้านต่าง ๆ นานาประการ โดยเฉพาะคุณค่าทางค่านิยม คุณค่าทางค่านิยม เพลงพื้นเมืองของ
 จังหวัดสุรินทร์ได้ให้ความเบิกบานใจ ความสนุกสนาน แก่ผู้ฟัง เช่นเดียวกับเพลงพื้นเมืองภาคต่าง ๆ
 ของประเทศไทย แต่ลักษณะของภาษาที่แตกต่างไปจากภาษาไทยนั้น เป็นลักษณะที่ควรแก่การศึกษา
 และได้ให้ความรู้ทางภาษา แก่ผู้สนใจเป็นอย่างมาก และทั้งยังเป็นกุญแจไขไปสู่ความเข้าใจในประ
 เพณีวัฒนธรรม ค่านิยมของสังคมอีกนานาประการ

สรุปผลการวิจัยจากแบบสอบถาม

1. ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาและประชาชนในเรื่องสาขาต่าง ๆ ทางคติชนวิทยา
 ค่อนข้างน้อย
2. นักศึกษาและประชาชนเคยได้ยินเพลงพื้นเมืองทำนองเพลง ปกาวันเจ้ และโกโนป
 ึ่งกิ่งต้อง มาก นอกนั้นเคยได้ยินค่อนข้างน้อย
3. นักศึกษา เคยชมการละเล่นพื้นเมือง เรือมอันเร เรือมอาัย เรือมโกโนปกิ่งต้อง
 เรือมจรัญเบริน ค่อนข้างน้อย และการละเล่นอันน้อยที่สุด แต่ประชาชนเคยชมการละเล่น เรือม
 อันเร เรือมอาัย เรือมโกโนปกิ่งต้อง มาก การละเล่นอื่น ๆ ค่อนข้างน้อย
4. นักศึกษาและประชาชนเคยได้ยินเพลงที่ใช้พิธีศพ หรือประเพณีงานศพ พิธีรักษาคณ
 ป่วยควยเรือมมั่วต ค่อนข้างน้อย
5. นักศึกษาและประชาชน รู้จักเครื่องดนตรี โทณ กรับ ฉิ่ง ฉาบ ซอ ชลุ่ย ซอ มาก
6. ความคิดเห็นของนักศึกษาและประชาชน เกี่ยวกับอิทธิพลของเพลงพื้นเมืองและ
 การละเล่นพื้นเมืองที่มีต่อชาวสุรินทร์

นักศึกษาและประชาชนมีความเห็นตรงกันว่า เพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง
 มีอิทธิพลต่อชาวสุรินทร์ในค่านิยมของผู้มีพระคุณ เชื่อฟังผู้อาวุโส รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ค่านิยมเชื่อ
 นั้น เชื่อในศาสนา เชื่อผีสิ่งเทวดา เชื่อไสยศาสตร์ โหราศาสตร์ ค่านิยมชีวิต คือ อาชีพ การละเล่น
 โอกาสต่าง ๆ การรู้จักวัฒนธรรม การถ่ายทอดความรู้แก่ชนรุ่นหลัง และค่านิยมธรรมเนียมประเพณี
 ต่าง ๆ มาก

7. ความคิดเห็นของนักศึกษาและประชาชนเกี่ยวกับคุณค่าของเพลงพื้นเมือง และการละเล่นพื้นเมืองในค่านต่าง ๆ

นักศึกษาและประชาชนมีความเห็นตรงกันว่า เพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองมีคุณค่าในค่านภาษา ให้ความรู้เกี่ยวกับท่วงทำนองเพลงและลีลาท่ารำของการละเล่นแต่ละอย่าง ให้ความสำคัญในค่านอารมณ์ ให้ความสำคัญด้านสังคม ประวัติศาสตร์ ปรักญา และศาสนา มาก

8. นักศึกษาและประชาชนมีความเห็นตรงกันว่า ผลของการรู้จักในคุณค่า เพลงพื้นเมือง และการละเล่นพื้นเมืองของชาวสุรินทร์ยอมเกิดประโยชน์ในค่านต่าง ๆ มาก

9. นักศึกษาและประชาชนมีความเห็นตรงกันว่า วิธีการปลูกฝังให้ประชาชนชาวสุรินทร์ทุกวัยสนใจเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง คือ ส่งเสริมเพลงพื้นเมือง และการละเล่นพื้นเมืองทุกสถาบันการศึกษาและทุกระดับ ส่งเสริมจัดพิธีกรรมหรือประเพณีตามท้องถิ่นทุกฤดูกาล จัดให้มีการศึกษาวิชาวัฒนธรรมพื้นเมืองจังหวัดสุรินทร์ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา สันับสนุนส่งเสริมคณะคนตรีพื้นเมืองอย่างจริงจัง จัดให้มีการประกวดคนกรอง แมเพลง ทารำ เพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองบ่อยครั้ง และสนับสนุนส่งเสริมงานวิจัยที่เกี่ยวกับเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองเป็นวิธีการที่ควรจัดมาก

10. นักศึกษาและประชาชนมีความเห็นตรงกันว่า สถานที่ควรเป็นที่รวมเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองมาก คือ วัด โรงเรียน ที่ทำการกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด

11. นักศึกษาและประชาชน มีความเห็นตรงกันว่า การที่มีผู้นำเพลงพื้นเมืองไปดัดแปลงเป็นเพลงลูกทุ่งนั้น ทำให้ชาวไทยในถิ่นอนุรักษ์ทำนองเพลงพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์มากขึ้น มีความภาคภูมิใจและพยายามหาทางรักษาวรรณมรดกในค่านอื่น ๆ เพิ่มขึ้น และกระตุ้นให้ประชาชนชาวสุรินทร์สนใจเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองมากขึ้น

12. นักศึกษาและประชาชนมีความเห็นว่า ปัญหาที่เป็นสาเหตุทำให้ชาวสุรินทร์ ไม่รู้จักคุณค่าเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองมาก คือ ปัญหาเพลงสากล และเพลงไทยสากล เข้ามามีอิทธิพลในชนบท จังหวัดสุรินทร์มีชนหลายภาษา หลายกลุ่ม ซึ่งยากต่อการรวมกลุ่มเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ผู้บริหารทุกระดับทุกสถาบันเห็นความสำคัญของเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองน้อย ขาดการส่งเสริมเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองอย่างจริงจัง ขาดแม่เพลง และครูสอนท่ารำ ผู้สนใจเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองน้อย ไม่มีศูนย์รวม เพื่อส่งเสริมเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง ผู้มีความรู้ทางเพลงพื้นเมืองหรือคนตรีไม่ยอมถ่ายทอดให้แก่ผู้ที่สนใจและภาษาเขมรเป็นภาษาที่ยากต่อการเข้าใจของผู้ที่สนใจศึกษา

13. ปัญหาเกี่ยวกับการรักษาคุณค่าเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์

นักศึกษาและประชาชนมีความเห็นตรงกันว่า ปัญหาเกี่ยวกับการรักษาคุณค่าเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์นั้น มีดังนี้

- ก. ค่านับบุคคล ปัญหาเยาวชนรุ่นหลังไม่นิยมเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง ปัญหาแม่เพลง พอเพลงอยู่ไกล
- ข. ค่านหน่วยงาน สถาบันส่งเสริมเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองน้อย
- ค. ค่านวิธีการดำเนินงาน ขาดทุนดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมในระคับโรงเรียน นโยบายส่งเสริมไม่แน่นอน ขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังจากผู้บริหาร

14. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรักษาคุณค่าเพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์

นักศึกษาและประชาชนมีความเห็นตรงกันว่า

- ก. คำนวณบุคคล ควรมีการปฏิสัมพันธ์แนะนำเพลงพื้นเมืองทางสื่อสารมวลชน ทั้ง
 หน่วยงานและศัพท์ ควรรักษาเพลงพื้นเมืองจำหน่ายให้มาก
- ข. หน่วยงาน โรงเรียนประถมศึกษาทุกโรงเรียน ควรส่งเสริมให้นักเรียน
 รู้จักการละเล่นพื้นเมือง
- ค. คำนวณวิธีการดำเนินงาน ผู้บริหารควรแจ้งนโยบายเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นเมือง
 ให้ประชาชนรู้อย่างทั่วถึง ให้วิทยาลัยครูเป็นศูนย์กลางจัดอบรมเพลงพื้นเมือง
 และการละเล่นพื้นเมือง

ข้อเสนอแนะ

1. เพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองของจังหวัดสุรินทร์ หลายเพลงหลายอย่างกำลัง
 จะสูญหายไปจากความจริงใจของชาวสุรินทร์ ผู้บริหารหน่วยงานและสถาบันระดับจังหวัด และผู้สนใจ
 ควรร่วมมือกันอนุรักษ์เพลงพื้นเมือง วัฒนธรรมพื้นเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่องตลอดไป

2. ปัจจุบันแม่เพลง พ่อเพลง เพลงพื้นเมืองจังหวัดสุรินทร์ มีน้อย และอยู่ห่างไกลไม่
 เป็นที่รู้จักของเยาวชนชาวสุรินทร์ ผู้บริหารหน่วยงานและสถาบันต่าง ๆ ควรจะสนับสนุนให้ความ
 ช่วยเหลือแก่แม่เพลง พ่อเพลง และสนับสนุนให้มีการเสนอแนะ นำพ่อเพลงแม่เพลงที่มีความสามารถ
 เพื่อกระตุ้นให้เยาวชนสนใจเพลงพื้นเมือง และการละเล่นพื้นเมือง

3. สถาบันการศึกษาทุกสถาบัน ควรจะปลูกฝังให้เยาวชนตระหนักในคุณค่าของ เพลงพื้น
 เมืองอย่างมาก

4. จังหวัดสุรินทร์ ยังมีคณาจารย์สาขาอื่น ๆ ที่ผู้สนใจน่าจะวิจัยในแนวนี้ให้ได้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้วิจัย

1. งานวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์เพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองอย่างกว้าง ผู้สนใจสามารถนำไปวิเคราะห์ในค่านึงค่านใดให้ลึกซึ้งได้
2. การวิจัย ศคชานวิทยาของชนกลุ่มน้อย มีอุปสรรคในเรื่องภาษาเป็นอย่างมาก การวิจัยจะได้ผลดีนั้นควรจะเป็นเจ้าของภาษา หรือคนท้องถิ่น
3. การเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยประสบอุปสรรคมากมาย ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องคำนึงถึงขอบเขต สถานที่ที่จะทำการวิจัย การเดินทาง ที่พักอาศัย เวลาของการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ประกอบการเก็บข้อมูล และทุนในการวิจัย
4. การวิจัย ศคชานวิทยา เป็นการวิจัยที่หาหายความอดุทธสาหัสความสามารถของผู้วิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องมีความรักในเรื่องที่วิจัยและมีความอดทนต่ออุปสรรคต่าง ๆ จะทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จได้
5. ผู้สนใจอาจศึกษาเปรียบเทียบเพลงพื้นเมืองสุรินทร์กับเพลงพื้นเมืองของภาคอื่น